

[Arbejdsministeren]

bestyrelsesmøde valgt at trække sig. Om det har været et valg, der var betinget af et pres, ved jeg ikke noget om, men et valg får konsekvenser for den, der træffer det.

Jeg vil igen sige, at den pågældende, der er generalforsamlingsvalgt, kunne have fastholdt sit mandat, og så ville der ikke have været noget som helst at diskutere i den koldingsiske kommunevalgkamp om dette spørgsmål.

Jan Køpke Christensen (FP):

Ministeren starter med at sige, at der ikke er sket noget pres i den pågældende sag, men til sidst kommer det frem, at det godt kan være, at der alligevel er sket en eller anden slags pres. Det er meget, meget svært at forholde sig til, hvad ministeren i grunden mener i denne sag, så det kunne da være interessant at få at vide, om det er det første, der gælder, eller det sidste, at der måske alligevel godt kan være tale om en slags psykisk pres og dermed psykisk vold.

Så vil jeg gerne spørge ministeren, om det ikke er rigtigt forstået af mig, at hvis dette er korrekt, er både Socialdemokratiet og for den sags skyld også fagbevægelsen efterhånden en slags gammeldags enevoldskonger, der vægter egne snævre interesser stærkest og forhindrer samfundsengagerede mennesker i at deltage i fagligt arbejde. Jeg bliver ved med at sige »hvis dette her er korrekt«, for det er, ligesom det ligger bag ministerens ord, at det, der kommer frem, måske ikke er helt korrekt.

Derfor synes jeg også, at det ville være en idé, om ministeren ville prøve at få dette her på plads ved at undersøge sagen til bunds. Jeg skal gerne oversende alt det materiale, jeg har, både referater fra bestyrelsesmøder, videobånd osv. fra TV Syd, så ministeren kan høre fra formandens egen mund, at den pågældende er blevet presset til at melde sig ud. TV Syd spurgte samme dag medlemmerne i Koldingområdet, men ingen kunne støtte HK's holdning; alle, også HK-medlemmer, tog afstand fra den. Så socialdemokrater ude omkring har den sunde fornuft i behold og tager afstand fra disse metoder, der ene og alene kan betegnes som berufsverbot. Der er kun én ting at opfordre til, nemlig til simpelt hen ligesom hr. Poul Nødgaard at lægge an til oprør imod de forstenede holdninger, der er i fagbevægelsen; i hvert fald hos HK i Kolding.

Helge Adam Møller (KF):

Jeg forstår godt ministerens svar, men de undrer mig. Det kan godt ske, at ministeren ikke juridisk kan gøre noget, men en minister har vel også et moralsk ansvar.

Ministeren sagde, at bestyrelsesmedlemmet bare kunne nægte at forlade bestyrelsen, uanset hvor stort et pres der blev lagt på hende, for hun var valgt af en generalforsamling, og ministeren sagde også, at den pågældende kunne gå til domstolene. Det er så let at sige til et almindeligt menneske, som ikke har de ressourcer, en minister eller et folketingsmedlem måske har.

Hvad med at vende sagen om og sige: Vi har en grundlov i dette land, der klart og tydeligt siger, at mennesker ikke må forskelsbehandles på grund af deres race, tro eller politiske overbevisning, og det er jo klart og tydeligt sket her, hvor et medlem har haft en politisk overbevisning, som var i modstrid med den, de øvrige havde. Hvorfor kan ministeren ikke klart og tydeligt i hvert fald sende det moralske signal, at hun synes, at uanset hvilken politisk overbevisning man har, er det forkert og uacceptabelt at forskelsbehandle mennesker af den grund. Det ville være et stærkt moralsk signal, og jeg vil spørge ministeren, om hun ikke vil gøre det.

Arbejdsministeren (Jytte Andersen):

Jeg er dybt forundret over, at Det Konservative Folkeparti tilsyneladende kan skibe sig ind i en holdning, der betyder, at statsmagten skal involvere sig direkte i, hvordan private foreninger organiserer deres liv og adfærd i forhold til hinanden.

Jeg synes sådan set, at denne sag drejer sig om, at en person, der er valgt til en bestyrelsespost i en fagforening, også er opstillet til byrådet i Kolding, og det er vel ikke uinteressant her 14 dage før kommunevalget, at sagen så kommer op i Folketinget.

Jeg vil godt sige, at jeg ikke på regeringens vegne har til hensigt at blande mig i, hvordan private foreninger, hvad enten det er kulturforeninger, fagforeninger eller for den sags skyld arbejdsgiverforeninger, organiserer sig.

Jeg har heller ikke til hensigt at blande mig i, om man behandler hinanden ordentligt i den ene eller den anden forening. Som et grundlæggende udgangspunkt synes jeg, det er en